

LV č. XXX). Pozemky sú v žalobe špecifikované parcelným číslom, druhom pozemku a výmerou. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 04.12.2004 uzavreli manželstvo so žalovaným. Ich manželstvo zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn.: 32P/194/2020-139 zo dňa 10.12.2020. Sporné nehnuteľnosti boli nadobudnuté počas trvania manželstva so žalovaným na základe „rozhodnutia OPÚ vo Zvolene, prípadne iných rozhodnutí, alebo na základe scudzovacích zmlúv“, pričom ako vlastník, resp. spoluvlastník týchto sporných nehnuteľností je evidovaný na listoch vlastníctva žalovaný, aj keď by tieto mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Neskôr niektoré z týchto sporných nehnuteľností žalovaný „previedol na svojho otca“, ktorý mu ich naspäť daroval darovacou zmluvou č. V3451/14. Tým, že počas trvania manželstva žalovaný „previedol“ sporné nehnuteľnosti, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na svojho otca, resp. niektoré z nich a to bez jej súhlasu ako manželky, pričom otec žalovaného ich previedol späť na žalovaného darovacou zmluvou do jeho výlučného vlastníctva, žalovaný naplnil jednu zo skutkových podstát uvedených v § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko konal v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti zdôraznila, že právne úkony uskutočnené manželmi alebo jedným z nich, je potrebné skúmať aj cez prizmu dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalovaný počas trvania manželstva previedol majetok podliehajúci bezpodielovému spoluvlastníctvu manželov na tretiu osobu, ktorá ho následne darovala žalovanému, možno pri darovacej zmluve (medzi žalovaným a jeho otcom) a taktiež pri právnom úkone, ktorým prvotne previedol žalovaný na svojho otca sporné nehnuteľnosti hovoriť o absolútne neplatnom právnom úkone, ktorý nielenže zákon obchádza, ale sa aj prieči dobrým mravom. Preto podala predmetnú žalobu ako určovaciu v zmysle § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení zdôvodňovala tým, že sporné nehnuteľnosti sú toho času v katastri nehnuteľností vedené na meno žalovaného, pričom vlastníkom by mala byť aj ona, nakoľko tieto pozemky boli nadobudnuté za trvania manželstva s tým, že takouto žalobou možno dosiahnuť zmenu zápisu vo verejnom registri, ktorým je kataster nehnuteľností.

2. Uznesením Sp.zn.: 14C/5/2023-647 zo dňa 21.03.2023 súd vylúčil na samostatné konanie žalobu v časti o určení, že sporné nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území B. a v katastrálnom území C. D. patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2023. Mal za to, že nakoľko tieto sporné nehnuteľnosti sa nachádzajú v obvode Okresného súdu Banská Bystrica a spor sa týka vecného práva k nim, tak nie je miestne príslušný na konanie o žalobe žalobkyne v tejto časti (§ 41, § 20 písm. a/, § 166 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“).

3. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia Sp.zn.: 14C/5/2023-647 zo dňa 21.03.2023 predmetom konania zostala žaloba žalobkyne v časti určenia, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalovaného patria sporné nehnuteľnosti v katastrálnom území E. a v katastrálnom území F., ktoré sporné nehnuteľnosti sa nachádzajú v obvode Okresného súdu Zvolen, ktorého miestna príslušnosť na konanie o žalobe v tejto časti je daná § 20 písm. a/ CSP, podľa ktorého namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd, v ktorého obvode je nehnuteľnosť, ak sa spor týka vecného práva k nej.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa „26.04.2022“ (poznámka súdu: správne: zo dňa 26.04.2023), ktoré bolo doručené súdu dňa 26.04.2023 k žalobe žalobkyne uviedol, že ju navrhuje zamietnuť. Potvrdil, že so žalobkyňou boli manželmi a že boli rozvedení rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn.: 32P/194/2020 zo dňa 10.12.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2020. Podľa jeho vedomostí žalobkyňa podala na Okresný súd Zvolen tri žaloby, resp. štyri žaloby v podstate so zhodným obsahom. Konania sú vedené jednak pod predmetnou spisovou značkou Sp.zn. 14C/5/2023, ďalej pod ďalšími spisovými značkami Sp.zn. 19C/69/2022, Sp.zn. 13C/4/2023 a Sp.zn. 19C/22/2023. Túto informáciu získal na informačnom centre Okresného súdu Zvolen. Predmetom žalôb v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Zvolen pod Sp.zn. 13C/4/2023 a pod predmetnou Sp.zn. 14C/5/2023 sú tie isté nehnuteľnosti a zhodný je aj okruh účastníkov na strane žalobcu, ako i na strane žalovaného. V predmetnom súdnom konaní Sp.zn. 14C/5/2023 sa žalobkyňa domáha určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), v ďalšom konaní vedenom pod Sp.zn. 13C/4/2023 sa domáha určenia vlastníctva k tým istým sporným nehnuteľnostiam a z toho istého právneho titulu, keď ich žiada prikázať do jeho vlastníctva s tým, že ju má vyplatiť. Po skutkovej stránke k žalobe uviedol, že sporné nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území E. nadobudol darovacou zmluvou č. V3451/2014, preto tieto nepatria do BSM. Pokiaľ ide o pozemky zapísané v katastrálnom území E. na LV č. XXX, tieto nadobudol jednak darovacou

zmluvou č. V3451/2014 a aj kúpnu zmluvou č. V535/2022, ktorú uzatvoril po rozvode manželstva so žalobkyňou. Preto ani tieto nehnuteľnosti nepatria do BSM. Zo sporných nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území F. uznal, že do BSM patrí spoluvlastnícky podiel pod BLV 303 z LV č. XXX a podiel pod BLV 182 z LV č. XXX, ktoré spoluvlastnícke podiely nadobudol kúpnu zmluvou č. V1733/2017 zo dňa 26.06.2017, keď u týchto spoluvlastníckych podieloch k sporným nehnuteľnostiam súhlasil s tým, že majú byť vyporiadané v rámci BSM s tým, že má záujem na ich prikázaní do vlastníctva pričom žalobkyňu v rámci vyporiadania BSM za tieto sporné nehnuteľnosti vyplatí. Čo sa týka ostatných sporných nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., u týchto poprel, že by patrili do BSM, keď popísal u týchto nadobúdacie tituly. Nesúhlasil s názorom žalobkyne, že by bola ktorákoľvek z nadobúdacích zmlúv absolútne neplatná. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu z väčšej časti nadobudol darovaním darovacou zmluvou zo dňa 18.06.2004 č. V3374/04, darovacou zmluvou zo dňa 23.11.2004 č. V2979/2004, tiež kúpou kúpnu zmluvou zo dňa 02.03.2005 č. V871/2005 a to od svojich príbuzných, konkrétne od svojej starej matky D. B., od svojich starých rodičov H. B. a D. B., od brata starého otca H. B., pričom v dotknutých katastrálnych územiach prebehli pozemkové úpravy na základe ktorých pôvodné pozemky boli scelené a boli zamerané inak s vytvorením nových pozemkov v rámci týchto pozemkových úprav. Nehnuteľnosti, ktoré previedol na svojho otca kúpnu zmluvou patrili do jeho výlučného vlastníctva a preto na ich predaj nepotreboval súhlas žalobkyne. Aj keby nehnuteľnosti neboli jeho výlučným vlastníctvom a predal by ich bez súhlasu žalobkyne (v tom čase manželky) inému, v žiadnom prípade by sa nejednalo o absolútne neplatnú kúpnu zmluvu, pretože Občiansky zákonník porušenie takejto povinnosti spája s relatívnou neplatnosťou právneho úkonu, ktorej sa však žalobkyňa v zákonom stanovenej všeobecnej trojročnej premlčacej lehote nedovolala a pre prípad, že by tak chcela urobiť do budúca, vzniesol z opatrnosti námietku premlčania. Ďalej napriek tomu, že nehnuteľnosti, ktoré predal otcovi boli jeho výlučným vlastníctvom, z opatrnosti doplnil, že ak by aj v rámci kúpnej zmluvy previedol aj takú nehnuteľnosť, ktorá by mala patriť do BSM a nakladal by tak so spoločným majetkom bez súhlasu žalobkyne (v tom čase manželky), takáto zmluva by bola relatívne neplatná za predpokladu, že by sa žalobkyňa relatívnej neplatnosti zákonným spôsobom a v zákonnej lehote dovolala, nie je absolútne neplatná, ako to tvrdí žalobkyňa. Pre úplnosť doplnil, že žalobkyňa vedela o tom, že pozemky ide predat' svojmu otcovi, pretože potrebovali finančné prostriedky na chod spoločnej domácnosti. Nikdy v minulosti sa žalobkyňa nedomáhala neplatnosti tohto právneho úkonu, ani voči nemu, ani voči jeho otcovi. Bezprostredne po uzavretí kúpnej zmluvy v roku 2014, nakoľko mali rodičia vážne zdravotné problémy, otec sa rozhodol darovať mu tieto nehnuteľnosti späť tak, aby nemuseli byť predmetom eventuálneho dedičského konania a aby si ušetrili dedičské poplatky. Pri tomto právnom úkone neporušili a neobišli žiaden zákon. Žalobkyňa, ak by preukázala, že so spoločnými nehnuteľnosťami nakladal bez jej súhlasu a uplynula jej zákonná lehota na odporovanie takémuto právnomu úkonu, zostalo zachované právo na jeho uspokojenie v rámci vyporiadania BSM. Podanou žalobou žalobkyňa obchádza zákonný spôsob vyporiadania BSM, domáha sa iného plnenia, aké by jej podľa zákona patrilo. Žalobkyňa voči nemu podala viacero žalôb, na základe ktorých sa aktuálne vedú dve súdne konania pred Okresným súdom Zvolen a dve súdne konania pred Okresným súdom Banská Bystrica, ktorými sa snaží dosiahnuť zhodný cieľ, hoci na vyriešenie právneho problému by s určitosťou postačovalo podať jednu žalobu o vyporiadanie BSM, v ktorom konaní by súd ustálil masu BSM a túto v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka aj vyporiadal. Z týchto dôvodov mal za to, že žaloba nie je dôvodná.

5. Na vyjadrenie žalovaného k žalobe reagovala žalobkyňa vyjadrením zo dňa „30.05.2022“ (poznámka súdu: správne: zo dňa 30.05.2023), ktoré bolo doručené súdu dňa 01.06.2023. V tomto vyjadrení opravila niektoré chyby v písaní vo vzťahu k žalobe, a to vo vzťahu k parcelným číslam niektorých pozemkov. Ďalej podotkla, že v súčasnosti medzi stranami prebieha len konanie pred Okresným súdom Zvolen pod predmetnou spisovou značkou Sp.zn. 14C/5/2023, v ktorom sa domáha určenia, že nehnuteľnosti patria do BSM a konanie pred Okresným súdom Zvolen pod spisovou značkou Sp.zn. 13C/4/2023 o vyporiadanie BSM, pričom na Okresnom súde Banská Bystrica pod spisovou značkou Sp.zn. 11C/27/2023 je vedené konanie o určenie, že nehnuteľnosti patria do BSM v dôsledku výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 20 písm. a/ CSP. Podanými žalobami sa domáha súdnej ochrany svojho subjektívneho vlastníckeho práva. Ďalej vo vyjadrení uviedla, že zotrváva na svojich tvrdeniach v žalobe pričom podotkla, že scudzovacie zmluvy medzi žalovaným a jeho otcom (darovacia zmluva zo dňa 28.11.2014 č. V3451/14 a kúpna zmluva zo dňa 07.11.2014 č. V3838/2014) sú absolútne neplatné. V občianskom práve platí zásada zákazu zneužitia práva, čo v tomto prípade in concreto znamená, že právny úkon, ktorý obchádza zákon, a teda aj právne účinky ním vyvolané sú neplatné ex tunc.

6. Žalovaný prevažnú časť nehnuteľností vymedzených v žalobnom petite nadobudol do výlučného vlastníctva titulom absolútne neplatnej darovacej zmluvy, ktorej predchádzala tak isto absolútne neplatná kúpna zmluva. Pokiaľ by sa na tieto zmluvy hľadelo ako na neexistujúce od začiatku, predmetné nehnuteľnosti by ešte stále boli predmetom BSM. Časové obdobie medzi uzavretím kúpnej zmluvy a následnej darovacej zmluvy medzi žalovaným a jeho otcom bolo podľa dôkazov predložených žalovaným v rozmedzí 21 dní. V tom čase so žalovaným už nežili v spoločnej domácnosti, pričom z e-mailovej komunikácie, ktorú žalovaný pripojil ku svojmu vyjadreniu je zrejmé, že tento mal vedomosť o tom, že sa s ním pre trvalé rozvrátenie manželstva chce rozviesť. Žalovaný, i keď na e-maily neodpovedal, je nepochybné, že ich evidoval, nakoľko žiadal o zastavenie vyplácania daňového bonusu na deti tak, ako je to uvedené v e-maily zo dňa 16.10.2014. Poprela preto tvrdenia žalovaného, že mala vedomosť o prevode sporných nehnuteľností otcovi žalovaného. O scudzovacích úkonoch nevedela, pričom nie je pravda ani to, že v tom čase so žalovaným potrebovali finančné prostriedky na chod domácnosti. Žalovaný si scudzovacími úkonmi zabezpečil, aby pro futuro v rámci vyporiadania BSM nemusel ju vyplácať z podielu na sporných nehnuteľnostiach. Ich bezpodielové spoluvlastníctvo ako rozvedených manželov doposiaľ nebolo vysporiadané, preto nepochybne má daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tu poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, Sp.zn. 1Cdo 56/2003 publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 48/2004. Ďalej v tomto vyjadrení žalobkyňa poukázala tiež na to a poprela v tomto ohľade tvrdenia žalovaného, že by rodičia žalovaného v čase uzatvárania predmetných scudzovacích úkonov medzi žalovaným a jeho otcom mali vážnejšie zdravotné problémy, o tomto nevedela, preto považovala toto tvrdenie žalovaného za účelové a ničím nepreukázané. Žalobkyňa sa vyjadrovala aj k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území G., ktoré však neboli predmetom žaloby. Trvala ďalej na tom, že nehnuteľnosti špecifikované v žalobe nadobudli so žalovaným počas manželstva zo spoločných finančných prostriedkov, avšak bez svojho zavinenia nemôže do konania doložiť nadobúdacie tituly z obdobia počas trvania manželstva od 04.12.2004 do 07.11.2014. Navrhla, aby tieto nadobúdacie tituly predložil do konania preto žalovaný, tiež navrhla, aby tieto nadobúdacie tituly vyžiadal súd od príslušného okresného úradu, katastrálneho odboru.

7. Žalovaný v ďalšom vyjadrení zo dňa „15.06.2022“ (poznámka súdu: správne: zo dňa 15.06.2023), ktoré bolo doručené súdu dňa 15.06.2023 uviedol, že žalobkyňa obidve konania vedené pred Okresným súdom Zvolen pod spisovými značkami Sp.zn. 14C/5/2023 a Sp.zn. 13C/4/2023 označila za konania o určenie vlastníctva. Ani z jedného z týchto konaní nevyplýva, že konanie pod Sp.zn. 13C/4/2023 je konaním o vyporiadanie BSM. Takýmto konaním nie je ani súdne konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica pod Sp.zn. 11C/27/2023. O tom, že by žalobkyňa podala samostatnú žalobu o vyporiadanie BSM, tak ako to uvádza vo svojom vyjadrení zo dňa 01.06.2023, nemá žiadnu vedomosť. Ak by to bolo však pravdou, potom predmetná žaloba je absolútne nadbytočná, nakoľko v konaní o vyporiadanie BSM súd nutne ustáli masu BSM. Preto poprel a spochybnil, že by žalobkyňa v predmetnom súdnom konaní mala na požadovanom určení naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ CSP. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 4Obo 118/2008. Žalovaný tu ďalej uviedol, že inicioval mimosporové konanie so žalobkyňou o vyporiadanie BSM. Ak nedôjde k dohode, sám podá žalobu o vyporiadanie BSM, pretože predmetom vyporiadania by mali byť nielen nehnuteľnosti označené v predmetnej žalobe a teda v konaniach vedených pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 13C/4/2023, a tiež v predmetnom súdnom konaní vedenom pod Sp.zn. 14C/5/2023. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že v roku 2014, kedy s otcom uzavrel žalobou napádané zmluvy už nežili so žalobkyňou v spoločnej domácnosti s tým, že sa chcela s ním rozviesť, toto tvrdenie považoval za účelové. Ich spolužitie so žalobkyňou nebolo síce vždy ideálne, mali nedorozumenia, ktoré však viacmenej vedeli vyriešiť. So žalobkyňou a s deťmi bývali v rodinnom dome, ktorý patrí žalobkyňi, tento spoločne prerábali a udržiavali, chodili spolu na dovolenky. Opakovane v rokoch 2013 až 2018 boli na spoločnej dovolenke v Chorvátsku. So žalobkyňou žili v spoločnej domácnosti až do augusta 2020, kedy zo spoločnej domácnosti definitívne odišiel do domu svojich rodičov. Pokiaľ žalobkyňa spochybňuje zdravotný stav jeho rodičov, k tomu doplnil, že otec má 72 rokov, jeho zdravotný stav je dlhodobo zlý, z tohto dôvodu odišiel aj na dôchodok, je liečený a opakovane hospitalizovaný v nemocnici. Matka má 72 rokov, tiež je dlhodobo vážne chorá a liečená na kardiológii. K svojmu vyjadreniu ako reakciu na žalobu predložil zatiaľ len tie zmluvy, ktoré mal pre krátkosť času k dispozícii. Ďalej žalovaný vo vyjadrení uvádzal niektoré z nadobúdacích titulov. Zotrval na tom, že nehnuteľnosti, ktoré previedol na otca kúpnu zmluvou patrili do jeho výlučného vlastníctva a preto na predaj týchto nehnuteľností nepotreboval súhlas žalobkyne. Rovnako zotrval na tom, že zmluva, ktorou previedol svoje nehnuteľnosti na otca, netrpí takou vadou, ktorá by spôsobovala jej absolútnu neplatnosť a to aj s prihladením na

zásadu *lex specialis derogat legi generali*, čo znamená, že tam, kde existuje špeciálna úprava, nemožno použiť úpravu všeobecnú. Ak porušenie zákona je sankcionované relatívnou neplatnosťou právneho úkonu, nie je možné z tohto istého dôvodu jeho porušenie sankcionovať jeho absolútnou neplatnosťou. Žalobkyňa na takto podanej určovacej žalobe nemá naliehavý právny záujem. Trval na zamietnutí žaloby.

8. Napokon žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 23.08.2023, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.08.2023 uviedla, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko v súčasnosti je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník žalovaný. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že naliehavý právny záujem na určení je daný vždy, keď je možné dosiahnuť zosúladenie právneho stavu, teda zápisu v katastri nehnuteľností so skutočným stavom. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov doposiaľ vyporiadané nebolo, preto žalované nehnuteľnosti patria do BSM. Mala za to, že žalovaný si protirečí, keď raz tvrdí, že nehnuteľnosti predal, pretože mali finančné problémy a potrebovali prostriedky na chod domácnosti a potom do konania dokladá dôkazy, ktoré majú preukazovať spoločné chodenie s deťmi na dovolenky. V tomto smere podľa nej ide o účelové tvrdenia žalovaného. Rozhodne nemala za cieľ spochybňovať zdravotný stav rodičov žalovaného, no napriek tomu popiera tvrdenia žalovaného, že jeho otec mu pozemky pôvodne patriace do BSM naspäť daroval z dôvodu ušetrenia eventuálnych dedičských poplatkov. Aj keby rodičia žalovaného mali v čase absolútne neplatného prevodu vážne zdravotné problémy, s úmyslom ušetrenia eventuálnych dedičských poplatkov by nakladali obdobným spôsobom aj s ďalším majetkom, ktorého sú vlastníkami, nič sa však v takomto smere nedialo, preto je jasné, že žalovaný nakladal s pozemkami patriacimi do BSM s úmyslom, aby tieto netvorili masu BSM. V ďalšom zotrvala na navrhnutom dokazovaní. Na základe doterajších skutočností navrhla, aby súd po vykonanom dokazovaní jej žalobnému návrhu vyhovel.

9. Podľa § 136 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

10. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

11. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

12. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

14. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

15. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

16. Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

20. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

21. V súdenom spore žalobkyňa podala voči žalovanému žalobu o určenie, že v žalobnom petite špecifikované nehnuteľnosti v tam uvedených vlastníckych resp. spoluvlastníckych podieloch patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného (ďalej už len „BSM“).

22. V súdenom prípade žalobkyňa podala voči žalovanému určovaciu žalobu, keď súd zhodne s obidvomi stranami sporu mal za to, že ide o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP o určenie, či tu právo je, keď na požadovanom určení je nevyhnutné preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobkyňa nakoľko podala určovaciu žalobu bola povinná tak v konaní nielen tvrdiť, ale aj preukázať, že má na požadovanom určení naliehavý právny záujem.

23. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, žalovaný v konaní popieral toto tvrdenie žalobkyne, mal za to, že žalobkyňa na požadovanom určení naliehavý právny záujem nemá.

24. Žalobkyňa k naliehavému právnemu záujmu na požadovanom určení uviedla, že má naliehavý právny záujem na určení, aby súd rozhodol, že sporné nehnuteľnosti patria do BSM jej a žalovaného z dôvodu, že takýmto súdnym rozhodnutím možno dosiahnuť zosúladenie právneho stavu so skutočným stavom v podobe zápisu do katastra nehnuteľností, keď v prípade vyhovenia žalobe bude spolu so žalovaným zapísaná ako vlastníčka, resp. spoluvlastníčka sporných nehnuteľností spolu so žalovaným v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čím dosiahne priaznivejšie právne postavenie v rámci vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode so žalovaným.

25. Žalovaný namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu u žalobkyne na požadovanom určení, keď mal za to, že túto otázku je dôvodné posúdiť ako prejudiciálnu (predbežnú) v rámci konania o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, teda že predmetné súdne konanie je zbytočné, žalobkyňa sa ochrany svojho práva môže domôcť žalobou na vypořádanie BSM.

26. Ako základnú spornú otázku medzi stranami v konaní bolo súdom vyriešiť a posúdiť, či žalobkyňa má a teda aj preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

27. K naliehavému právnemu záujmu na určení, či tu právo je, žalobca má zásadne naliehavý právny záujem vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý treba chápať tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať, nepreukazuje ho vtedy, ak vyplýva z osobitného predpisu. Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem

znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Naliehavý právny záujem je tak súčasťou žalobného nároku, nejde iba o procesnú podmienku. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie o právnom záujme (či je, alebo nie je daný) je meritórne. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby, keď uvedenú interpretáciu si osvojila súdna, i iná právna prax.

28. V súdnej veci z vykonaného dokazovania pred súdom vyplynulo, že strany sporu sú bývalí manželia. Manželstvo uzatvorili dňa 04.12.2004. Ich manželstvo zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn.: 32P/194/2020-139 zo dňa 10.12.2020, keď v konaní medzi stranami nebolo sporné, že rozsudok o rozvoze manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2020. Podľa tvrdení žalobkyne v žalobe počas trvania manželstva boli nadobudnuté do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľnosti špecifikované v žalobe. Žalobkyňa však v žalobe neuviedla žiadne skutkové okolnosti k nadobudnutiu sporných nehnuteľností do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žaloba tak postráda úplné opísanie rozhodujúcich skutočností ohľadne nadobudnutia sporných nehnuteľností do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného za trvania manželstva (chýbajú skutkové okolnosti kedy mali byť sporné nehnuteľnosti nadobudnuté, akými právnymi titulmi, opísanie týchto právnych titulov, v prípade odplatných zmlúv, aké boli odplaty, medzi kým prípadne boli nadobúdacie tituly uzavreté, z akých finančných prostriedkov sa platila odplata v prípade odplatných prevodov a podobne). Odhliadnuc od uvedeného súd sa zaoberal v konaní otázkou naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Žalobkyňa tvrdila, že počas trvania manželstva žalovaný bez jej súhlasu niektoré sporné nehnuteľnosti scudzil, „previedol na svojho otca“, ktorý mu ich následne daroval darovacou zmluvou s úmyslom dosiahnuť obídenie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Považovala scudzovaciu zmluvu, ktorou žalovaný previedol niektoré zo sporných nehnuteľností na svojho otca, ako aj následnú darovaciu zmluvu, ktorou otec žalovaného previedol na žalovaného späť darom niektoré zo sporných nehnuteľností za absolútne neplatné právne úkony (§ 39 Občianskeho zákonníka) s odkazom na porušenie dobrých mravov podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný spochybnil tvrdenia žalobkyne, že sporné nehnuteľnosti boli nadobudnuté do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (pripustil výnimku k sporným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pod BLV 303 k.ú. F. a na LV č. XXX pod BLV 182 k.ú. F., titul nadobudnutia kúpna zmluva č. V1733/2017 zo dňa 26.06.2017, keď tu uznal, že tieto spoluvlastnícke podiely k sporným nehnuteľnostiam patria do BSM). Inak uvádzal, že ostatné sporné nehnuteľnosti v k.ú. E. a v k.ú. F. nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď ich nadobudol rôznymi darovacími zmluvami č. V3451/2014, č. V3374/04, č. V2979/2004, č. V237/2007, ako aj kúpnyimi zmluvami č. V871/2005, č. V535/2022. Ďalej poukázal, že od nadobudacích titulov (tých skorších) prebiehali v katastrálnych územiach i pozemkové úpravy, kedy došlo k sceleniu niektorých sporných nehnuteľností s tým, že boli v rámci tohto scelenia vytvorené nové pozemky, pričom na základe príslušných rozhodnutí po vykonaní pozemkových úprav bol zapísaný v katastri nehnuteľností ako ich vlastník, resp. spoluvlastník.

29. Podľa doložených listov vlastníctva pre katastrálne územie E. a pre katastrálne územie F. je nepochybné, že žalovaný je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník, resp. spoluvlastník sporných nehnuteľností.

30. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno pripustiť existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že určitá vec patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, najmä v prípade, ak ide o nehnuteľnosť, ktorá je evidovaná v katastri nehnuteľností len na jedného z manželov. V prípade nezhôd medzi manželmi o tom, či určitá vec patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov však nie je bez významu, či takáto sporná otázka nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré už zaniklo. Je nepochybné, že v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd najskôr rieši ako predbežnú otázku, či majetkové hodnoty, ktoré sú predmetom konania, skutočne do masy BSM patria a následne ich prikáže niektorému z rozvedených manželov (prípadne i obidvom rozvedeným manželom do podielového spoluvlastníctva) a rozhodne o finančnom plnení (náhrade) za takéto prikázanie. Z uvedeného je zrejmé, že otázka spoločného vlastníctva k určitej veci je v rámci konania o vyporiadaní BSM otázkou predbežnou pre vlastné vyporiadanie. Napriek tomu, že v konaní o vyporiadaní BSM niektorý z rozvedených manželov dokladá svoje vlastníctvo k nehnuteľnosti výpisom z LV príslušného katastra nehnuteľností, neznamená to, že by druhý z rozvedených manželov nemohol popierať záväznosť tohto údajaja a tvrdiť, že tento

údaj nezodpovedá skutkovému stavu, nakoľko nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď potom súd je povinný v rámci konania o vyporiadanie BSM túto otázku riešiť medzi rozvedenými manželmi ako spornú a záležitosť, či popierajúci rozvedený manžel preukáže svoje tvrdenie, že nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak svoje tvrdenie preukáže, potom nie je záväzný údaj o vlastníctve jedného z manželov na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností a súd môže, resp. je povinný potom vypořiadat' v rámci konania o vypořiadanie BSM aj takúto nehnuteľnosť s jej prikázanim bud' jednému z rozvedených manželov do výlučného vlastníctva, a to za náhradu druhému rozvedenému manželovi, prípadne aj rozhodnúť, že patrí do podielového spoluvlastníctva obidvoch rozvedených manželov. Takto ustáliť skutkový stav oproti inému zápisu na LV v katastri nehnuteľností umožňuje ustanovenie § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“) podľa ktorého údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Podľa § 7 zákona č. 162/1995 Z.z., písm. c/ kataster obsahuje tieto údaje: údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti (ďalej len „vlastník“) a o inej oprávnenej osobe, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a ak ide o cudzinca iný identifikátor a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam.

31. V spornej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v čase, keď už bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo rozvodom manželstva dňa 15.12.2020. Súd v rámci predmetného konania zistil, že žalobkyňa na tunajšom súde v rovnaký deň ako v súdnej veci, teda dňa 24.01.2023 podala voči žalovanému ďalšiu žalobu a to o určenie, že sporné nehnuteľnosti (okrem toho i nachádzajúce sa v katastrálnom území G.) patria do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, aby žalovanému bola uložená povinnosť vyplatiť jej sumu 85.000,- Eur za jej podiel na prikázaných nehnuteľnostiach. Žalobu odôvodnila po skutkovej stránke rovnako ako predmetnú žalobu. Konanie o tejto ďalšej žalobe je vedené pred Okresným súdom Zvolen pod spisovou značkou Sp.zn. 13C/4/2023, ktoré konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené (vo veci doposiaľ nebolo nariadené pojednávanie). V konaní vedenom pod spisovou značkou Sp.zn. 13C/4/2023 súd uznesením Sp.zn.: 13C/4/2023-673 zo dňa 23.03.2023 vylúčil na samostatné konanie žalobu v časti prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou náhrady pre žalobkyňu, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území B. a v katastrálnom území C. D. na samostatné konanie, keď vylúčená žaloba bola zapísaná u Okresného súdu Zvolen pod samostatnú spisovú značku Sp.zn. 19C/22/2023 a následne postúpená Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie z dôvodu miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen na konanie o tejto žalobe. Postúpená žaloba bola zapísaná u Okresného súdu Banská Bystrica pod spisovú značku Sp.zn. 11C/27/2023. Okresný súd Banská Bystrica nesúhlasil s postúpením veci a predložil vec na rozhodnutie spoločne nadriadenému súdu pre Okresný súd Zvolen a pre Okresný súd Banská Bystrica Krajskému súdu Banská Bystrica na ďalšie rozhodnutie o miestnej príslušnosti na konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici na to uznesením Sp.zn. 16NcC/8/2023-123 zo dňa 10.08.2023 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením veci z Okresného súdu Zvolen je dôvodný. Z dôvodov uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici (bod 6.) vyplýva, že na určenie príslušnosti súdu je smerodajný predmet konania. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tvorí jednu masu o vypořiadaní ktorej sa z podstaty veci koná v jednom konaní v rozsahu vymedzenom žalobcom v závislosti od toho, čo je zo spoločného majetku sporné. V danom prípade žalobkyňa sa podanou žalobou na Okresnom súde Zvolen (má sa na mysli konanie vedené pod Sp.zn. 13C/4/2023) domáha vypořiadania nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozvodom manželstva na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn.: 32P/194/2020-139 zo dňa 10.12.2020. I keď v danom prípade žalobkyňa do žaloby zahrnula len vypořiadanie určeného nehnuteľného majetku, samo o sebe to nie je dôvodom na založenie výlučnej miestnej príslušnosti súdu na konanie podľa § 20 písm. a/ CSP. Nakoľko predmetom konania je vypořiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žaloba tak bola správne podaná na miestne príslušnom súde, ktorým je Okresný súd Zvolen podľa trvalého pobytu žalovaného podľa § 13 a § 14 CSP. Po vydaní tohto uznesenia Okresný súd Banská Bystrica svoju vec pod spisovou značkou Sp.zn. 11C/27/2023 pôvodne vedenej na Okresnom súde Zvolen pod spisovou značkou Sp.zn. 19C/22/2023 vrátil Okresnému súdu Zvolen na ďalšie konanie, pričom vec bola zapísaná pod novú spisovú značku Sp.zn. 13C/60/2023. V konaní pod spisovou značkou Sp.zn. 13C/60/2023 Okresný súd Zvolen uznesením Sp.zn.: 13C/60/2023-129 zo dňa 11.09.2023 spojil na spoločné konanie veci vedené pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 13C/60/2023 a Sp.zn. 13C/4/2023 s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou spisovou značkou Sp.zn. 13C/4/2023,

v ktorom konaní bolo ustálené, že ide o konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov po rozvode manželstva, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva manželov, t.j. 15.12.2020. Na základe uvedeného potom súd v predmetnej veci uzatvára, že súbežne s predmetným súdnym konaním je pred tunajším súdom vedené i konanie medzi žalobkyňou a žalovaným o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva pod spisovou značkou Sp.zn. 13C/4/2023 s tým, že konanie nie je právoplatne skončené, vo veci zatiaľ nebolo nariadené pojednávanie. Nebolo opodstatnené opomenúť ani to zistenie v predmetnej veci, že i žalovaný sám podal žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva voči žalobkyni na miestne príslušnom súde, ktorým je podľa trvalého pobytu žalobkyne Okresný súd Banská Bystrica (§ 13 a § 14 CSP), nakoľko žaloba bola podaná v opačnom procesnom postavení strán sporu oproti predmetnému súdnemu konaniu, žalobu podal žalovaný v postavení žalobcu voči žalobkyni v postavení žalovanej. O tejto žalobe je konané pred Okresným súdom Banská Bystrica pod spisovou značkou Sp.zn. 7C/43/2023, žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25.07.2023.

32. Otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení bolo dôvodné zo strany súdu posúdiť predovšetkým z hľadiska, aký cieľ žalobkyňa predmetnou žalobou sleduje. V konaní žalobkyňa pri výsluchu aký cieľ žalobou sleduje uviedla: „Chcem dosiahnuť vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda chcem, aby mi boli vyplatené, keďže nehnuteľnosti sme nadobudli spolu s manželom zo spoločných peňazí.“ Ďalej žalobkyňa uviedla, že nemá záujem na ich prikázaní v rámci vyporiadania BSM do vlastníctva. Žalobkyňa tak predmetnou žalobou nesleduje zápis vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov spolu s rozvedeným manželom do katastra nehnuteľností, ale sleduje obdržať z tohto majetku finančnú výplatu, preto je nadbytočné, neužitočné pre žalobkyňu predmetné súdne konanie. Jeho výsledok by nevyriešil spornosť vzťahu medzi rozvedenými manželmi. Spornosť môže byť vyriešená len v rámci konania o vyporiadanie BSM, kde je možné túto otázku posúdiť ako predbežnú. Vzhľadom na cieľ, ktorý žalobkyňa sleduje žalobkyňa má tak k dispozícii iný spôsob ochrany narušeného práva, ktorou je žaloba o vyporiadanie BSM, ktorú napokon žalobkyňa aj podala a v ktorom konaní žiada riešiť i otázku, či sporné nehnuteľnosti patrili do BSM, a teda či ich možno zahrnúť do celkovej masy na vyporiadanie BSM. V prípade zistenia v konaní o vyporiadanie BSM, že predmetné nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patria, súd v konaní o vyporiadanie BSM prikáže sporné nehnuteľnosti niektorej zo strán sporu, zrejme žalovanému, nakoľko žalobkyňa v konaní prezentovala, že nemá záujem o prikázanie sporných nehnuteľností, ale o poskytnutie primeranej náhrady z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

33. Z vyššie uvedených dôvodov potom súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení a preto žalobu žalobkyne zamietol.

34. Súd na záver dodáva, že v konaní o vyporiadanie BSM žalobkyni bude poskytnutá dostatočná ochrana jej práv bez toho, aby o tomto nároku bolo dôvodné vydať osobitné súdne rozhodnutie majúce deklaratórny charakter, ktoré nie je konečným rozhodnutím ohľadne riešenia sporného vzťahu medzi stranami sporu prameniaceho z toho, že sa rozvedení manželia po rozvode manželstva nedohodli na vyporiadaní BSM a pristúpili k súdnemu konaniu, ktoré až konanie o vyporiadanie BSM s konečnou platnosťou vyrieši spornosť aj nároku, ktorý uplatnila žalobkyňa v predmetnom súdnom konaní. Žalobkyňa predmetnou žalobou nesleduje, tak ako to uviedla, zápis sporných nehnuteľností do režimu BSM v katastri nehnuteľností, ale ich vyporiadanie, navyše vyporiadanie ich prikázaním do výlučného vlastníctva žalovaného za vyplatenie zo strany žalovaného pre ňu primeranej náhrady. V žalobe o vyporiadanie BSM navrhuje nehnuteľnosti prikázať do vlastníctva žalovaného s povinnosťou ju za pozemky vyplatiť finančnou čiastkou. Prípadné pozitívne rozhodnutie o jej žalobe, v tomto spore je potom pre ňu zbytočné, neúčelné a nehospodárne, neodstránilo by spornosť vzťahu medzi stranami, nakoľko spornosť s konečným výsledkom môže odstrániť jedine konanie o vyporiadanie BSM, ktoré v súčasnosti už prebieha a kde táto otázka nutne musí byť posúdená ako predbežná s tým, že strany jej posúdením súdom v konaní o vyporiadanie BSM budú viazané a toto vyriešenie bude pre ne záväzné.

35. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. V konaní bol plne úspešný žalovaný, žalobkyňa bola plne neúspešná, preto žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi a to v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

37. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

38. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

14C/5/2023

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).